

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Quatuor Monarchiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Nec signare quidem, aut partiri limite campum
Fas erat; in medium quærebant: ipsaque tellus
Omnia liberius, nullo poscente, ferebat.

Excepit hoc sæculum *argenteum*, Saturnò à Jove pulsò; qua ætate contractum est ver illud perpetuum: secuta æstas: æstatem autumnus: autumnum hiems, & in quatuor tempestates divisus annus. Tum caloribus, frigoribusque uri corpora, vestes contexi, domus ædificari, quibus & illorum molestiæ sedarentur, & horum vis arceretur. Tum necessitas subegit ferere frumenta, vites, arbores: occare, farrire, putare, pastinare, optareque de cælo soles maturos, pluvias opportunas ad maturandas fruges. Mores fuere non aequè candidi, faciles, integri, moderati &c.

Pergit Ovidius:

Tertia post illam successit *abenea* proles,
Savior ingenijs, & ad horrida promptior arma,
Non scelerata tamen.

Denique subjicit quarta, seu *ferrea* ætas, omnium pessima. Poëta cit. de duro est ultima ferro.

Protinus irrupit venæ peioris in ævum
Omne nefas; fugere Pudor, verumque, fidesque;
In quorum subiere locum fraudesque, Dolique;
Invidiæque, & Vis, & Amor sceleratus habendi.
Vivitur ex raptò, non hospes ab hospite tutus.
Non focer à genero: fratrum quoque gratia rara est.
Imminet exitio vir conjugis, illa mariti:
Lurida terribiles miscent aconita novercæ,
Filius ante diem patrios inquirat in annos.
Victa jacet Pietas: & Virgo cæde madentes
Ultima Cœlestium, terras Astræa reliquit.

Nimirum perjurium, perfidia, impudentia, avaritia, rapina, cædes omnia inundarunt: Jus & Fides profligata: Virtus & Probitas in exilium ejecta; Connixit aliquantum Justitia, demum & ipsa migravit è terra, & in *Zodiaco* locata *Virgo* nominatur.

Ethica.

I. (a) Credibile est, hoc ætatum discrimen, quatuor metallorum comparatione declaratum ex historia Danielis manasse, de statua regi Nabu-

(a) Per quatuor sæcula quatuor monarchiæ denotantur.

Nabuchodonosori per quietem oblata. In qua, prima Monarchia, per *aurum*: secunda per *argentum*: tertia per *as*: quarta per *ferrum* exhibetur, videlicet Assyriorum, Medorum, Macedonum, Romanorum.

II. (b) Quidam explicant, olim in Paradiso omnia fuisse aurea, & ad humani corporis, animique felicitatem pertinentia. Postea cum peccato argenteam successisse aetatem, utcunque quidem innocentem, ut in Abele, Enocho, Mathusalemo apparebat, multò tamen inferiorem illà justitià originarià. Æneum dehinc factum esse sub Tubalcaino, *qui fuit malleator & faber in cuncta opera aris & ferri*. Gen. 4. Nec diu fuisse, cum ferrei mores subintrabant: *Corrupta est enim terra coram Deo, & repleta est iniquitate*. Gen. 6. Ita defecerunt gradatim Virtus & Pietas, eorumque loco subière omnium scelerum portenta. Seneca epist. 90. eleganter depingit hunc aetatum in deteriora prolapsum, quare non pigebit pluscula huc transcribere. Statum quidem, inquit, generis humani, non alium quisquam suspexerit magis, nec si cui permittat Deus terrena formare, & dare gentibus mores, aliud probaverit, quàm quod apud illos Priscos fuisse memoratur:

Ante Jovem nulli subigebant arva coloni &c. Quid hominum illo genere felicius? In commune rerum naturà fruebantur: sufficiebat illa, ut parens, in tutelam omnium: hæc erat publicarum opum secunda possessio. Quid ni ego illud locupletissimum mortalium genus dixerim, in quo pauperiem invenire non posses? Irrupit in res optimè positas avaritia: & dum seducere aliquid cupit, atque in suum vertere, omnia fecit aliena, & in angustum ex inmensò redacta, paupertatem intulit, & multa concupiscendo, omnia amisit. Licet itaque velit nunc convertere, & comparare quod perdidit: licet agros agris adijciat, vicinum vel pretio pellat terris, vel injurià: licet in provinciarum spatia rura dilatet, & possessionem vocet, per sua longam peregrinationem: nulla nos finium propagatio eò reducet, unde discessimus. Cùm omnia fecerimus, multum habebimus: universum habebamus. Terra ipsa fertilior erat illaborata, & in usus populorum non diripientium, larga. Quidquid natura protulerat, id non minùs invenisse, quàm inventum monstrare alteri, voluptas erat: nec aut illi superare poterat, aut deesse inter concordem dividebatur. Nondum valentior imposuerat infirmiori manum, nondum avarus abscondendo, quod sibi jaceret (sine usu & fructu) alium necessarijs quoque excluderet: par erat alterius, ac sui cura. Arma cessabant, incruentæque humano sanguine manus, odium omne in

E

feras

(b) Quatuor aetates ex divina scriptura.